

Tříkrálová sbírka slaví 20. narozeniny

Foto: Člověk a víra

Když před dvaceti lety vyšli do ulic první dobrovolníci v pláštích a s korunami na hlavách, nikdo netušil, že za dvě dekády se jejich počet rozroste na desetitisíce a stará lidová tradice se promění v největší charitativní sbírku v Česku.

Děkujeme dárcům za jejich štědrost! Dary, které jste v uplynulých dnech darovali do zapečetěných kasiček, začnou brzy pomáhat potřebným. Jak konkrétně, to se dočtete na straně 8.

ÚSMĚVEM POMŮŽEME VÍC, než se zdá

LUCIE BÍLÁ zaspívala na koncertě ke 100 letům Arcidiecézní charity Praha. Na samém vrcholu večera, při poslední písničce, se na pódium vypravila klientka Charity z Domova svaté Rodiny a přidala se ke zpěvu. Lucie to vzala sportovně, vzala ji za ruku a písničku dozpívaly spolu.

Foto: Patrik Černoch

✿ Všimla jste si, že lidé při potlesku plakali dojetím?

Viděla jsem to. Byla to nečekaná, milá, dojemná a pro mě zároveň náročná chvíle. Protože divačka, která se mi rozhodla pomoci se závěrečnou písničkou, vlastně moc neuměla text, tak jsem si hlavně říkala, že to nesmím poplést já, že musím zazpívat dokonce.

✿ Jaký máte dojem z koncertu a večera?

Koncert byl zážitkem i pro mne... Hodně jsem se na tuto příležitost připravovala. Moc mi na tom záleželo. Na jevišti jsem vždycky pokorná, ale dneska jsem byla ještě stokrát víc. ➤

Aby štědrost neusnula

Otevíráte nový Bulletin, který přináší naše pozdravy a poděkování všem, kdo se podílíte na pomoci potřebným lidem v naší arcidiecézi i v zahraničí. Zaujal mě příběh mladého muže Ibrahimy z Ugandy. Nedávno jsem měl možnost Ugandu navštívit

a znovu jsem si uvědomil, v jak skromných podmínkách tu lidé na venkově žijí. Zvlášť vícečlenné rodiny, které vychovávají deset i víc dětí (své vlastní potomky i sirotky příbuzných), nemají šanci zajistit dětem dostatečnou stravu a lékařskou péči, natož vzdělání. Z jedné takové rodiny pochází i Ibrahim. Jeho rodiče, kteří zemřeli, když byl malý, by na něj dnes byli hrdí. Vystudoval vysokou školu a patří k technické špičce. Neztrácí přitom pokoru a vděčnost. To se mi na chlapci líbí nejvíc. Přeji Ibrahimovi a jeho vrstevníkům hodně štěstí a odvahy, aby do-

kázali svoji zemi měnit postupně k lepšímu. Děkuji dárcům, kteří těmto mladým lidem pomáhají!

V Bulletinu vzpomínáme na vánoční svátky. Dočtete se, jak jsme obdarovali děti z programu Adopce na dálku® i lidi v naší zemi, kteří jsou osamělí nebo se nacházejí v nouzi. Vánoce jsou obdobím, kdy se v nás probouzí štědrost, porozumění a vlídnost. Nenechme je usnout. Mějme je pro druhé v průběhu celého nového roku.

Ing. Jaroslav Němec
ředitel Arcidiecézní
charity Praha

Mozaika událostí

✿ Nově zrekonstruovaný objekt v Praze-Třeboradicích prošel úspěšně kolaudací. Arcidiecézní charita Praha brzy nabídne čtyři **nové sociální byty** potřebným rodinám.

✿ Nové **charitní centrum ve Slaném** vybudovala místní Farní charita. Nejmladší Charita v pražské arcidiecézi tak má nyní zázemí pro práci dobrovolníků i materiální pomoc potřebným.

✿ Děkuje dárcům **Sbírký potravin**, která se uskutečnila 23. listopadu. Pro potřebné jsme získali více než 10 tun potravin a drogerie!

✿ Po dlouholeté obětavé službě odchází z **vedení Charity Roudnice nad Labem** ředitelka Zdenka Pětníková. Vedení převzala od 1. 12. 2019 její dosavadní zástupkyně Marcela Lysáčeková. ○

ÚSMĚVEM POMŮŽEME VÍC, než se zdá

➤ Byl tady plný sál lidí, kterým není jedno, co se okolo nich děje, a kteří mají Charitu nejen rádi, ale jsou ochotní pro ni i něco udělat. Navíc je to oslava Charity jako takové. Cítila jsem, že každý člověk, který tady byl, je moje spřízněná duše, a je pravda, že na samý závěr to bylo cítit hodně. Velkou radost jsem měla zvlášť ze set-

kání s kardinálem Dominikem Dukou.

✿ **Výtěžek z toho koncertu putuje do subsaharské Afriky, kde jsme postavili nemocnici a toto dílo trvá už přes 10 let.** Říkala jsem si, že musím taky přiložit ruku k dílu. Na druhou stranu, ráda nechávám peníze i v Čechách.

✿ **Jak byste povzbudila ostatní, aby také pomáhali?** Zažila jsem hodně lidí, kteří mi říkali: „Jdi pomáhat, jsi Lucie Bílá“. Vždycky jim odpovídám: „Ale vy můžete pomáhat taky. A pokud se vám nedostává peněz, tak přinejmenším úsměvem, protože ten je zadarmo, má ho každý a hlavně tím pomůžeme někdy víc, než si myslíme.“ ○

V Dobříši otevřela Charita NOVÝ STACIONÁŘ PRO DĚTI S AUTISMEM

Charita Starý Knín otevřela v Dobříši Stacionář pro děti s poruchami autistického spektra. Otevřen je každý pracovní den. Dětem se věnují vyškolení asistenti.

Stacionář byl ve zkušebním provozu otevřen už v létě minulého roku. Prvním klientem se stal třináctiletý Jirka. Jeho maminka se díky tomu mohla věnovat profesi zdravotní sestry i v době letních prázdnin, zatímco její syn s pomocí vizuálních pomůcek a asistentů dobře zvládl i vycházky po městě a do parku.

Stacionář má kapacitu šest míst, ale dětí dochází více, protože se mohou střídat. Na šest klientů připadá pět asistentů.

Péče je velmi individuální. Prostory stacionáře byly zrekonstruovány přímo na míru této službě. ○

TŘI OCENĚNÍ za vynikající práci

✿ Cenu Charity Česká republika 2019 získala metodička sociálních služeb Arcidiecézní charity Praha **EVA HRADEČNÁ**. V Charitě pracuje 22 let. Svou profesní dráhu věnovala zvyšování kvality sociálních služeb. Její zásluhou mají vysokou kvalitu nejen charitní sociální služby, ale jako inspektorka kvality ministerstva práce a sociálních věcí se podílí na zlepšování úrovně celého sektoru sociálních služeb v České republice.

✿ Pečovatelská služba Charity Neratovice byla v Senátu Parlamentu ČR oceněna Cenou kvality v sociální péči v kategorii terénní sociální služby pro seniory. Cenu převzala dlouholetá ředitelka Charity Neratovice **MILOSLAVA MACHOVCOVÁ**.

Pečovatelskou službu Charity Neratovice využívá více než čtyři sta seniorů a lidí s postižením. Čtyři desítky pečovatelek jim pomáhají s péčí o domácnost, s hygienou, jídlem či s doprovodem k lékaři.

✿ Asociace poskytovatelů sociálních služeb ocenila v rámci Národní ceny sociálních služeb **STANISLAVU KREJČÍKOVOU** z Charity Starý Knín. Cenu v kategorii Manažerka roku 2019 převzala na začátku prosince na Novoměstské radnici.

Charita Starý Knín poskytuje osm registrovaných sociálních služeb, věnuje se domácí zdravotní péči a sociálnímu podnikání. Má přes sto zaměstnanců a pomáhá více než tisícovce klientů v širším okolí. ○

Foto: Tran Son Tung/Casopsis RESCUE

Stavebnice znevýhodněným dětem

13 tisíc dětí ze sociálně potřebných rodin z celé republiky dostalo k Vánocům nové stavebnice LEGO®.

Prostřednictvím projektu Build to Give chce společnost LEGO po celém světě darovat 1 milion LEGO stavebnic dětem v obtížných situacích. Proto oslovila fanoušky všech věkových kategorií, aby vymysleli a postavili zábavné vánoční ozdoby a sdíleli je online s hashtagem #BuildtoGive.

POMOC V CELÉ ČESKÉ REPUBLICE

Hlavním partnerem společnosti LEGO v tomto projektu mimořádného rozsahu je pro Českou republiku Arcidiecézní charita Praha, která do pomoci zapojila i ostatních sedm (arci) diecézních Charit. Díky celonárodní charitní síti se tak stavebnice LEGO dostaly v čase adventu a vánočních svátků ke znevýhodněným a sociálně potřebným rodinám na celém území republiky.

„Jsem ráda, že jsme prostřednictvím kampaně Build to Give udělali v době Vánoc radost dětem v těžkých životních situa-

cích přímo v České republice, kde působíme.“ říká Janet Kroes, generální ředitelka LEGO továrny v Kladně.

„LEGO stavebnice jsme darovali rodinám, které už využívají naše sociální služby, ale i dětem ze sociálně znevýhodněných rodin, které dosud žádou pomoc nezískaly. Tyto rodiny žijí skromně, přestože mnohdy oba rodiče pracují. Dětem kupuji jen praktické dárky a potřebné věci, protože jim na kreativní hračky, rozvíjející dětskou představivost, nezbývají peníze,“ upřesňuje ředitel

Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

DÁREK PRO SEMMILETOU PAVLÍNKU

Zkušenost sociálních pracovníků ukazuje, že v sociálně nejslabších rodinách je pro rodiče i děti problémem najít společný čas a hrát si spolu. LEGO kostičky tak přinášejí nejen zábavu, ale také porozumění a hlubší propojení uvnitř rodin.

S legendárními LEGO stavebnicemi si tak začnou hrát i děti v rodinách, které na hračky nemají nejen peníze, ale ani myšlenky, protože buď řeší složitou životní situaci anebo přímo trpí chudobou. Jednou z nich je sedmiletá Pavlínka, která bydlí s maminkou a malým bratrem v azylovém domě Charity. Žena žila s partnerem, který jí fyzicky i psychicky ubližoval. Kvůli dětem se snažila vztah udržet, ale násilí se stupňovalo a dohnalo ji až k útěku. Protože neměla, kam se uchýlit, byl pro ni jedinou šancí azylový dům. Za vánoční dárek pro dceru je vděčná: „Pavlínko jsem za poslední roky nekoupila novou hračku. Jako samoživitelka musím vyjít s málem.“ ○

Štědrovečerní nadílka v Azylovém domě Gloria

V Azylovém domě Gloria nadělovala dětem a maminkám tradičně NADACE AGEL. Všechny děti si mohly vybrat dárek, který si přály. Pracovníci Nadace ho pro ně koupili, zabalili a do Azylového domu

přišli osobně předat. NADACE AGEL je dlouhodobým patronem Azylového domu Gloria a podporuje finančně jak jeho chod, tak pomoc konkrétním rodinám, které zde bydlí. ○

Výročí jsme oslavili KONCERTEM V PRAŽSKÉM OBEČNÍM DOMĚ

Tradiční koncert ve prospěch České nemocnice v Ugandě jsme uspořádali poslední říjnový den ve Smetanově síni Obecního domu v Praze. Připomněl také sté výročí založení Charity v pražské arcidiecézi.

Pozdrav hostům letošní benefice poslal James Kazungu, ředitel České nemocnice sv. Karla Lwangy v Ugandě: „Srdečně vás zdravím z Buikwe. Loni jsem mohl být s vámi. Mám před očima ten překrásný koncertní sál jako z pohádky, jaký jsem předtím v životě neviděl, plný do posledního sedadla. Vzpomínám na vznešenou slavnostní atmosféru a dech beroucí zvuk orchestru. Je pro mě až neuvěřitelné, že se víc než tisíc lidí schází proto, aby podpořilo lékařskou péči pro naše pacienty. Nenacházím slova, kterými bych vyjádřil svou vděčnost a díky. Bůh vám žehnej!”

“Ředitel České nemocnice poděkoval na dálku za pomoc pro pacienty v Ugandě.

Na úvod večera vystoupila Lucie Bílá s klavírním doprovodem Petra Maláska. Dvořákovo Te Deum přednesl Symfonický orchestr hl. m. Prahy a Pražský filharmonický sbor pod vedením Petra Altrichtera. Koncert se konal pod záštitou arcibiskupa Dominika kardinála Duky, který poděkoval nejen lidem vyznamenaným Cenou Charity, ale také všem charitním pracovníkům. ○

Foto: Lubomír Kotek

Slavnostním koncertem v Rudolfinu provázeli společně televizní publicista a moderátor Vladimír Kořen a P. Edward Walczyk, farář z pražských Kyjů. Vrcholem večera bylo Dvořákovo Te Deum.

Foto: Patrik Černoch

Součástí večera bylo komorní vystoupení Lucie Bílé s klavíristou Petrem Maláskem. Zlatou slavicí v poslední písni na pódiu spontánně doprovodila zpěvem klientka Domova svatě Rodiny pro mentálně postižené.

Ministryně Maláčová předala Charitě MATERIÁLNÍ POMOC PRO LIDI BEZ DOMOVA

Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová navštívila v polovině prosince humanitární sklad Arcidiecézní charity Praha v pražských Bohnicích, aby předala pomoc pro sociálně vyloučené.

Ministerstvo práce a sociálních věcí spolupracuje s Charitou Česká republika v rámci Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD). O tento projekt, v němž Charita distribuuje potravinovou a další pomoc potřebným rodinám, seniorům a lidem bez přístřeší, se při své osobní návštěvě zajímala ministryně Maláčová.

Stany a spacáky uchrání před mrazem sociálně vyloučené, kteří nemohou využívat noclehárny.

Ministryně v humanitárním skladu, který není vytápěný, oblékla pro zahřátí služební bundu Charity.

„Jde o desítky tun pomoci, které můžeme díky evropským fondům a ministerstvu chudým lidem poskytnout,“ vysvětluje Stanislav Fiala z Arcidiecézní charity Praha. „Součástí pomoci jsou trvanlivé potraviny, dětská výživa, drogerie, ale také například inkontinenční vložky pro seniory.“ Ze všech evropských zemí, kde FEAD pomáhá, máme v Česku nejširší sortiment zboží, které tak může být přesně zacílené na konkrétní situaci, v níž se příjemce pomoci na-

chází, jak informovali zástupci ministerstva.

V zimních měsících ministerstvo pomoc rozšířilo dokonce o další položky. Ministryně Maláčová předala Charitě stany, spacáky a karimatky. Budou je využívat lidé bez domova, které i přes snahu terénních sociálních pracovníků nejde motivovat k využívání nocleháren. *„Jsou to například lidé, kteří trpí sociální fobií. V mrazech by byly jejich životy ohroženy,“* vysvětlil Stanislav Fiala. ○

Modlitba za přežití zimy

S lidmi bez domova slavíme tradičně na začátku zimy mši svatou a modlíme se za přežití mrazů. P. Jan Kotas každého osobně přivítal a zeptal se ho na jméno a znamení toho, že Bůh má jméno každého člověka vepsané ve svém srdci. Pro všechny byl po mši svaté připraven pokrm a drobný dárek. ○

Otevřeli jsme ZIMNÍ NOCLEHÁRNU v Praze-Michli pro 130 lidí

V Praze žijí bez domova čtyři tisíce lidí. Kapacita celoročních nocleháren v zimě nestačí. Aby lidé venku neumrzli, otevřela na začátku prosince Arcidiecézní charita Praha spolu s Armádou spásy krizovou noclehárnu v Praze-Michli. Bude fungovat až do konce března.

„Noclehárna má kapacitu 130 lůžek. Už v prvních dnech ji využilo přes 90 lidí,” informuje Stanislav Fiala z Arcidiecézní charity Praha.

Noclehárna, která se nachází v nepoužívaném objektu Českých drah v Chodovské ulici v pražské Michli, se otevírá každý den včetně víkendů o půl deváté večer. Lidé se mohou před ulehnutím umýt, dostat teplý čaj a chléb. Na místo dochází zdravotník, který je připraven poskytnout ošetření. Na patrových postelích, ve skromně vybavených pokojích, ale v teple, mohou přespát muži i ženy. „Stovka lůžek je vyhrazena pro muže, třicet pro ženy, kterých je na ulici méně,” upřesňuje Stanislav Fiala.

NIKOHO NENECHÁME VENKU NA MRAZU

Lidé opouštějí noclehárnu do sedmé hodiny ránní. Pokud mají zájem, mohou se zapojit do úklidu objektu a okolních pozemků. Odměnou je pro ně potravinová pomoc. „Čistota, pořádek a dodržování pravidel jsou ve službě tohoto typu klíčové. Naši pracovníci dohlížejí na to, aby lidé do noclehárny nevnášeli alkohol

Snahou všech služeb lidem bez domova je pomoci v návratu zpět do běžné společnosti.

a drogy. Nesmějí se chovat agresivně vůči ostatním,” zdůrazňuje Stanislav Fiala.

Zřízení zimní noclehárny podpořil Magistrát hl. m. Prahy

130 lůžek v krizové noclehárně umožňuje přečkat mrazivé noci ve skromném, ale teplém zázemí.

v rámci svých zimních opatření na pomoc lidem bez domova. Součástí opatření je i provoz centrálního dispečinku, který monitoruje volné kapacity ve všech noclehárnách na území hlavního města Prahy. „Přijde-li k nám večer na přespání člověk, kterého nemůžeme přijmout, protože máme už plno, obrátíme se na dispečink. Sdělí nám, kde ještě volná lůžka jsou a kam můžeme člověka odeslat. Dispečink pro něj zároveň lůžko rezervuje,” vysvětluje Stanislav Fiala. „Nikoho nepošleme ven na mraz. Nikdo nesmí na ulici umrznout.”

Naše celoroční služby

Arcidiecézní charita Praha provozuje celoroční noclehárnu pro 42 osob v Pernerově ulici v Praze-Karlíně. Na téže adrese sídlí azylový dům, který lidem bez domova poskytuje dlouhodobější ubytování a podporu při návratu zpět do běžné společnosti. Součástí služeb je také nízkoprahové denní centrum, kam se mohou lidé uchýlit během dne. Terénní služba vyhledává ohrožené osoby přímo na ulici, v místech, kde se zdržují. „Opakovaně se nám stalo, že jsme našli člověka polozmrzlého a přesunutím do tepla ho zachránili před umrznutím,” uzavírá Stanislav Fiala.

Jak pomůže letošní TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Za dvacet let podpořila Tříkrálová sbírka v pražské arcidiecézi více než 1 700 záměrů. Jsou to sociální služby, projekty, ale i přímá pomoc konkrétním rodinám. Představujeme některé z letošních záměrů. Jejich kompletní seznam najdete na www.trikralovasbirka.cz.

Rekonstrukce Azylového domu sv. Máří Magdalény

Azylový dům Charity Kralupy nad Vltavou slouží maminkám s dětmi, které se dostaly do tíživé životní situace.

✿ Z loňské Tříkrálové sbírky podpořila Charita Kralupy nad Vltavou rekonstrukci domu v Riegrově ulici. Slouží jako zázemí sociálním službám a v jeho podkroví vybudovala Charita dva azylové byty pro maminky s dětmi. Důstojné bydlení pro rodiny v bytové a životní krizi chce kralupská Charita podpořit i letos, plánuje totiž rekonstrukci stávajícího Azylového domu sv. Máří Magdalény.

U sv. Máří Magdalény mohou už nyní najít útočiště osamělé matky s dětmi, které ztratily bydlení anebo žijí v tak nevyhovujících podmínkách, že jim hrozí odebrání dětí. Nový domov tu získají nejdéle na jeden rok, během kterého si spolu se sociálními pracovníky pojmenují svoje osobní cíle a snaží se jich dosáhnout. Vedle vlastního bydlení to bývá často lepší práce a napravení poničených vztahů v rodině.

„Azylový dům projde v létě kompletní rekonstrukcí. Plánujeme mimo jiné nové topení, obnovu koupelen, výměnu všech oken,“ upřesňuje Barbora Kovářová, na co konkrétně poputuje část výtěžku letošní Tříkrálové sbírky.

Sociální bydlení v Praze-Třeboradicích

✿ První sociální byty začala Arcidiecézní charita Praha rodinám v nouzi pronajímat v roce 2014. Bytový fond se v tomto roce rozšíří o další malometrážní byty, které vznikly po kompletní re-

konstrukci zchátralého rodinného domu v Praze-Třeboradicích. Bydlení je určeno maminkám, které opouští azylové domy, ale nemají peníze na běžný nájemní byt.

Radikální proměna zchátralého domu pomůže čtyřem sociálně slabým rodinám k novému bydlení.

„Z naší zkušenosti je nutné poskytnout sociálně znevýhodněným rodinám podporu k tomu, aby se plně osamostatnily. Maminky v sociálních bytech se proto pravidelně scházejí se sociálním pracovníkem. Mohou společně řešit, jak vyjít s rodinným rozpočtem, jak zvládat výchovu dětí nebo jak postupovat

při jednání s úřady či při hledání práce,“ popisuje metodička Eva Hradečná.

Výtěžek z letošní Tříkrálové sbírky umožní sociální práci s rodinami v sociálních bytech, zaplatí opravy v domě a v případě nutnosti budou použity také na přímou materiální pomoc.

Pomoc rodinám v nouzi

✿ Charita i díky Tříkrálové sbírce pomáhá rodinám v nouzi prostřednictvím sociálních služeb, jako jsou azylové domy či poradny. Pomáhá ale i těm, které sociální služby nevyužívají. Jde o rodiny, kde často oba rodiče pracují, ale jejich příjmy nestačí na pokrytí všech rodinných výdajů. Charita může pomoci materiálně, darem oblečení, hraček, úhradou dětských zájmových kroužků či školních obědů.

„Navštěvují domácnosti rodin, které nás požádají o pomoc. Hledáme společně cestu, jak překonat tíživou situaci. Zvláště u vícečetných rodin nebo tam, kde se rodiče vyrovnávají s postižením nebo nemocí dítěte, je skvělé, když můžeme naší pomocí rodině ulevit,“ vysvětluje sociální pracovnice Pavla Němcová.

Pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi je pro Arcidiecézní charitu Praha jednou z priorit.

Zdravotní péče v Ugandě

✿ Výtěžek Tříkrálové sbírky pomáhá již tradičně v rovníkové Ugandě. V zemi, kde žije pětina obyvatel pod hranicí chudoby, je pro mnohé základní zdravotní péče stále nedostupná. Před 14 lety vybudovala Arcidiecézní charita Praha v ugandském kraji Buikwe nemocnici, která slouží spádové oblasti s více než 30 tisíci obyvateli.

„Vaše pomoc znamená pro celou komunitu v Buikwe hodně,“ říká ředitel nemocnice James Kazungu. *„Díky vám můžeme zachraňovat životy. Přichází k nám mnoho maminek pro předporodní a porodní péči. Mnohokrát od těchto žen slyšíme, že u nás zažily zázrak. Když třeba při komplikovaném porodu, který by na vesnici skončil tragicky, provedou lékaři císařský řez a zachrání maminku i dítě. Nebo když díky vhodně vybrané antiretrovirální léčbě dokážeme zabránit přenosu HIV z matky na její dítě a to se narodí úplně zdravé. Časté jsou v naší nemocnici případy podvýživy dětí, malárie, anémie či tuberkulózy. Pro pacienty je nemocnice požehnáním.“*

Arcidiecézní charita Praha podpoří díky Tříkrálové sbírce zdravotní péči nejen v České nemocnici v Buikwe, ale také v dalších regionech Ugandy.

Česká nemocnice v Ugandě zachraňuje životy novorozenců.

Narodil se, když se zakládala Charita

JUDr. KAREL BOBEK žije v Domově pro seniory kardinála Berana přes čtyři roky. Ač loni oslavil sté narozeniny, stále je aktivním seniorem. Na charitní domov nedá dopustit hlavně proto, že tu není sám, jako byl doma.

Karel Bobek vystudoval Karlovu univerzitu a celý svůj život prožil v hlavním městě, kde pracoval jako právník. I dnes ho pravidelně navštěvují jeho žáci a přátelé. Rád si pustí televizi, čte časopisy, knihy a pravidelně se účastní všech programů pořádaných domovem. Nejraději má návštěvy dětí a známých osobností, účastní se pravidelných cvičení s aktivizační pracovníci a jezdí na výlety. Stále se věnuje studiu práva a zdokonaluje se v německém jazyce.

VENKOVSKÉ PROSTŘEDÍ A NOVÍ PŘÁTELÉ

Před svým nástupem do domova toto zařízení několikrát navštívil. „*Chtěl jsem vědět, v jakém prostředí budu žít. Líbilo se mi venkovské prostředí, které celý domov obklopuje, i když jsem svůj život prožil ve velkoměstě,*“ pochvaluje si. Díky aktivizačním programům, které domov nabízí, i díky možnosti navštěvovat kapli postupně získával nové přátele a rychle si tu zvyknul. „*Necítím se v Domově tolik sám jako doma. Návštěvy*

za mnou mohou chodit kdykoliv, stejně tak jako já mohu Domov kdykoliv opustit a navštívit své přátele a známé,“ popisuje život v charitním zařízení.

**“ Karel Bobek
nešetří díky týmu
zaměstnanců
a pečujícímu
personálu, který
je mu v Domově
seniorů kardinála
Berana k dispozici
24 hodin denně.**

RECEPT NA DLOUHOVĚKOST

Návštěvu aktivizačních programů mu doporučil i lékař a jejich nabídku považuje za vynikající. „*Nejsem ani ve svém věku proti poznávání něčeho nového. Udržuji si pohyblivost a cvičím paměť. Takže celkově se to na mně projevuje velmi pozitivně.*“

Karel Bobek nešetří díky týmu zaměstnanců a pečujícímu personálu, který je mu v Domově seniorů kardinála Berana k dispozici 24 hodin denně. „*A jelikož jsem katolík, vítám možnost návštěv kaple a duchovního prostředí.*

Mše svatě se tu slouží kromě pondělí každý den,“ vyzdvihuje Karel Bobek. A přidává recept na dlouhověkost: „*Stálé studium a veřejný život, střídmost, fyzická aktivita a snad to nejdůležitější je optimistický pohled na život, který je nutné si zachovat i v těch nejtěžších chvílích.*“

Foto: Aleš Masner

Karel Bobek vede i přes svůj věk bohatý společenský život.

MAGDALA: ochránit nejslabšího člena rodiny

Přemýšlím nad lidmi, s nimiž se setkávám ve své práci, v projektu Magdala. Přicházejí k nám rodiny, které se ocitají v hluboké krizi.

Snažíme se jim nabídnout vidět tuto krizi jako možnost ke změně. Budeme-li uvažovat o rodině v ideálním stavu, to, co by pravděpodobně tvořilo náplň této představy, by se dalo popsat slovy: komunikace, láska, bezpečí, pozornost, respekt a hranice. Určitě byste si dokázali představit další pojmy, které se vám spojují s vlastní rodinou.

Jenže co s rozpadlou rodinou? Jsou rozvedení rodiče pořád rodina? Jsou rodinou snacha a tchyně, které spolu nemluví? Jsou rodinou rodič a dítě, kteří se nikdy neviděli? Jsou rodinou rodiče a dítě, které rodiče vidat nechťejí?

Tady mi pomáhá představa pavučiny. I když něco pavučinu naruší, pořád je to pavučina. Stejně když něco naruší rodinu, zůstává nadále rodinou a je úkolem jejích členů, aby ji opravili, aby navázali zpřetrhaná vlákna. Důležité je, aby síť byla opravená s ohledem na dítě v rodině. Aby dítě mělo volný přístup ke všem vztahům – vláknům.

KDYŽ DÍTĚ DRŽÍ RODINU

V rámci rodiny je dítě ten nejslabší člen, zároveň ale k němu směřuje nejvíce vazeb-vláken. Často se tak může stát, že dítě je nositelem vztahu dospělých členů rodiny: drží vlákna, která jsou přes něj natažená. Pro dítě je to značná zátěž. Dospělí

Dítě často drží vztah dospělých členů rodiny. Je to pro něj ale velká zátěž.

se pak, ve snaze ulehčit dítěti, můžou snažit, aby se vlákno – vazba – vztah s jiným členem rodiny přerušilo. A nezřídka to v osobní představě o nejlepším zájmu dítěte udělají. Je však v zájmu dítěte přijít o kontakt

“Hledáme možnost, jak navázat zpřetrhaná vlákna v rodinách našich klientů.”

s člověkem, s nímž má vytvořený vztah, sdílí s ním vzpomínky – je jeho táta nebo máma? Mnozí namítnou, že děti mohly být svědky situací, které na ně měly negativní vliv – zkušenost s narušenou komunikací, násilím, závislostí. Není ale právě to důsledkem toho, že vlákna dospělých vztahů se táhnou přes děti a dospělí je před tím negativním neumí ochránit?

I v tom pomáháme. V naší práci v rámci asistovaných set-

kávání jsme přizváni k rodině, jako „pavouci poutníci“ vyčlenění na chvíli z vlastních rodin a hledající možnost, jak navázat zpřetrhaná vlákna v rodinách našich klientů. Nejsme ti, kdo ta vlákna tvoří, k tomu jenom nabízíme čas, prostor a vlastní náhled. Snažíme se pomáhat, aby dítě mohlo jinak zažít porušený vztah s dospělým, s kterým má omezený kontakt. Způsobem, kdy lidé můžou prožítou krizi zapracovat do svých životů, kdy dítě může vidět dospělého v jiném kontextu, v situaci, kdy jsou jenom jeden pro druhého.

Každý člen rodiny je „pavoukem“, který je odpovědný za svá vlákna, za to, jak jsou pevná a ke komu se vážou. Inspirujeme se tedy v tom, co je blízké naší lidskosti, a sprádejme bohaté síť vztahů. Pečujeme o sebe navzájem.

PAVOL JEDNIČKA,
psycholog Poradny Magdala

SPECIÁLNÍ DÝCHACÍ PŘÍSTROJ pomůže předčasně narozeným dětem

Představte si lékařský přístroj velký asi jako toustovač ve vaší kuchyni, který ale dokáže zachránit desítky lidských životů ročně. Jedná se o speciální dýchací přístroj pro předčasně narozená miminka. U nás samozřejmost. V Africe cenná vzácnost, na kterou se tam nedostává peněz.

„Díky českým dárcům můžeme dýchací přístroj pořídit pro Českou nemocnici v Ugandě, která zachraňuje životy lidí ve vesnickém kraji Buikwe,“ oznamuje s potěšením ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

„Jenom v kraji Buikwe se potýkáme s přibližně dvaceti případy předčasných porodů měsíčně, a s tím spojenými komplikacemi u malých novorozenců,“ vysvětluje James Kazungu, ředitel České nemocnice v Ugandě.

ZNOVU SE NENADECHNOU

Předčasně narozená miminka mají potíže s intenzitou dýchání, opakovaně se jim zastavuje dech, start do života jim komplikuje těžký zápal plic. Nedonošená děťátka nemají totiž v mozku dozrálé dechové centrum a přes veškerou snahu lékařů situace mnohdy končí jejich udušením. „Mozek předčasně narozených dětí totiž ještě nedokáže vyslat signál k opětovnému nadechnutí, nehledě na to, že pro tyto děti je každý nádech obtížný stejně, jako ten první. K obnovení dechu v takovém případě může dojít až po opakované stimulaci centra, které opět začne vyslat signály

Díky českým dárcům získá brzy Česká nemocnice v Ugandě speciální dýchací přístroj, který zachrání životy předčasně narozených dětí.

Přístroj, který pomůže minimalizovat novorozeneckou úmrtnost.

navozující dýchání. V současnosti řešíme zmíněné stavy nasazováním kyslíkových koncentrátorů, jejichž nevýhodou u tak malých dětí je vnikání inhalovaného vzduchu do žaludku," podotýká ředitel nemocnice.

Řešením je speciální nazální přetlaková ventilace označovaná jako CPAP (Continuous Positive Airway Pressure). Jedná se o přístroj, který vytváří

Přístroj pomáhá novorozenci pravidelně a volně dýchat.

kontinuální tlak na dýchací cesty, a brání tak dechové zástavě. Zmíněným stavům dokáže efektivně předcházet. „Je to neinvazivní forma podpory spontánního dýchání novorozenců s plicními komplikacemi a jejím použitím budeme schopni zásadním způsobem snížit a minimalizovat novorozeneckou úmrtnost v naší nemocnici," uzavírá James Kazungu. ○

Proč je dýchací přístroj v Buikwe potřeba?

Svou zkušenost sdílejí praktikanti a dobrovolníci, kteří se vrátili z Ugandy.

MARTINA KŘIVÁNKOVÁ

Když se narodí miminko ve 29. týdnu (ideálně by se mělo narodit mezi 38. a 42. týdnem), v nemocnici mu umí poskytnout pouze podpůrnou léčbu. Dají mu kyslíka v případě infekce antibiotika, umístí ho na vyhřívání lůžko, chybějící tekutiny doplňují infuzemi a podají maximálně lék, který usnadňuje

dýchání. To ale nestačí. Potřebují speciální dýchací přístroje, které jsou pro nemocnici investicí, kterou si prakticky nemůže dovolit. Ač to zní neuvěřitelně, občas se podaří i takto předčasně narozené dítě zachránit. Potkala jsem jich pár na dětském oddělení. Následky si ovšem nesou do dalšího života. Šance na přežití těchto miminek je hodně malá.

JAN RESLER

Nezralých dětí se v Buikwe rodí hodně. Jejich nevyvinuté plí-

ce po porodu kolabují, čemuž speciální dýchací přístroj brání přetlakem. Pomáhá nezralým novorozencům překlenout dechovou nedostatečnost, na kterou velmi často v Africe zbytečně umírají.

VIKTORIA REKLOVÁ

Předčasně narozené děti tu nejsou raritou kvůli časté malárii a infekcím. Je evidentní, že potřebují přístroj CPAP, který usnadňuje novorozenci dýchání a pomáhá rozepnout plíce. ○

Porodníci zachránili život dvojčatům Helleně a Christině

I v podmínkách venkovské Ugandy se České nemocnici mnohdy daří konat „zázraky". Nedávno lékaři zachránili život dvojčat – Hellen a Christiny, které se narodily při domácím porodu v sedmém měsíci těhotenství. Jedno z miminek vážilo 1,1 kilogramů, druhé jen 900 gramů. Rodiče ztratili naději, že děti přežijí.

Rodina se naštěstí rozhodla okamžitě odjet do nemocnice. Lékaři umístili novorozence do inkubátoru. Maminka se naučila odsávat a skladovat mateřské mléko, kterým dcery začala pravidelně krmit. Obě miminka jsou dnes zdravá. Maminka je vděčná lékařům z nemocnice v Buikwe za jejich pomoc. ○

ČESKÁ NEMOCNICE V UGANDĚ: Úctu zdravotníkům tu projevují pokleknutím

V polovině září se z ugandské nemocnice vrátila dobrovolnice a studentka medicíny VIKTORIA REKLOVÁ. Jaké to je, vycestovat na praxi do africké buše?

Vesnice Buikwe je klasická africká vesnice. Všude tu pobíhají děti, slepice, kohouti, u chatrčí stojí na provázku přivázaná kráva či koza a toulaví psi tu rozhodně nemají takový relax jako ti naši evropští „gaučáci“.

Středem obce vede široká prašná, typicky africky červená cesta. S nadsázkou teď říkávám, že už konečně chápu, proč jsou černoši černí: aby na nich ten všudypřítomný prach nebyl vidět.

DESETILETÝ JORAM

Za dopravní prostředek tu slouží hlavně motorka zvaná boda-boda, na kterou se vejdou s klidem čtyři dospělí a k tomu dvě děti do náruče. Každý si tu jezdí, jak chce. Kdo z cesty dopravnímu prostředku neuskočí, ať už zvíře či člověk, moc dobře nedopadne. Stejně jako desetiletý Joram, kterého srazila motorka, když šel koupit mamince olej na vaření. Rána na noze se mu zanánila. Tady se ale kvůli každé ráně k doktorovi nechodí. Takže Joram přišel (nebo spíš dopadl) až za měsíc, s ránou, ze které vytékalo velké množství hnisu, a s pokročilým zánětem kosti. Ránu jsem mu vyčistila, dostal širokospektrální antibiotika a na kontrole a převaze za tři dny už bylo jasné, že má vyhráno.

Rodící ženy, které mají nějaké komplikace, se do nemocnice dostávají také na oné boda-boda motorce. Takhle k nám dorazila třicetiletá Christine, matka nyní už pěti dětí. Byla v bezvědomí! Manžel držel v rukou

krvní transfuzi. Vše dopadlo dobře, Christine se mnou už druhý den vtipkovala a nabízela mi svého bratra za muže.

Takové štěstí jako Christine však spousta nemocných v Africe nemá. Dorazí do nemocnice často pozdě, přicházejí i s velmi pokročilým onemocněním, které je již obtížně léčitelné. Jedním z důvodů je platba za veškerou lékařskou péči. Nemocnice v Buikwe proti tomu bojuje tím, že se snaží držet poplatky na nízké úrovni a je široko daleko nejlevnější. Neexistuje zde možnost pojištění a Afričané jsou velmi chudí, ale pokud se jim péče dostane, jsou za ni velmi vděční. A úctu ke zdravotnickému personálu projevují poklekem. Inu jiná země, jiný mrav... ○

“ Lidé nemají zdravotní pojištění. Nemocnice v Buikwe je široko daleko nejlevnější.

novorozence a vysvětlil nám, že Christine zrovna doma porodila, ale po chvíli přestala mluvit a reagovat. Tlak měla tak nízký, že ani nešel změřit, děloha špatně kontrahovaná a paní krvácela. Naštěstí šikovní lékaři a sestřičky rychle pomohli a běželi pro

Jak jsme díky vám POMÁHALI v Indii RODINÁM POSTIŽENÝM POVODNĚMI

Na základě výzvy v zářijovém Bulletinu jste projevili obrovskou solidaritu a poslali čtvrt milionu korun na pomoc rodinám, které zasáhly povodně. V indickém Honavaru a Shimoze, kde čeští dárci dlouhodobě podporují tisíce dětí v programu **Adopce na dálku®**, jsme díky tomu mohli pomoci stovkám rodin.

V srpnu přívalové deště v devíti svazových státech zničily úrodu, přerušily dopravu, tisíce rodin připravily o přístřeší a majetek. Mezi nejvíce postižené oblasti patřil okres Shimoga, kde se zřítilo na čtyři sta domů, voda odnesla přes dvacet mostů a zničila veškerou úrodu. Místní diecéze ihned začala s humanitární pomocí. „Naše pomoc směřovala dvěma konkrétním rodinám. Pomohli jsme s obnovou domku rodině, jejíž syn David je zapojen do programu **Adopce na dálku®**, a také vdově se třemi sirotky,“ popisuje Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha.

POMOC V HONAVARU: POTRAVINY A VYBAVENÍ DOMÁCNOSTÍ

„Také u nás v Honavaru přívalová voda odnesla celé domy a mnoho jich zatopila,“ líčí dlouholetá spolupracovnice Arcidiecézní charity sestra Maria Goretti. Stovka rodin v Honavaru dostala základní potraviny (rýži, mouku, luštěniny, čaj, sůl, cukr a olej) a vybavení domácnosti

POMOC PRO RODINU „ADOPTOVANÉHO“ DAVIDA

Malý David je v programu **Adopce na dálku®** od předloňského prosince.

Jeho rodiče Margaret a Anthony provozují malou jídelnu a mají ještě dva syny ve školním věku. Povodeň vzala celou zadní stěnu jejich domu, který hrozil zřícením. Arcidiecézní charita jim z vybraných prostředků poskytla čtyřicet sedm tisíc korun.

(matrace, prostěradla, mýdla, svíčky, ručníky) také z prostředků vybraných Arcidiecézní charitou Praha. „Nejchudší rodiny nemají žádné rezervy, ze kterých by mohly čerpat, proto z celého

srdce děkuji českým dárcům za bezprostřední reakci a soucit s trpícími,“ přibližuje Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha.

BEZPEČNÝ DOMOV PRO VDOVU RANJITHU A JEJÍ TŘI DĚTI

Dům Ranjithy zůstal v troskách po pádu stromu.

Matka sedmiletých dvojčat a pětiletého chlapce Ioni ovdověla a po manželovi zdědila velký dluh, který splácí námezdní prací. Je členkou svépomocné skupiny v rámci našich projektů. Arcidiecézní charita jí na nový domek přispěla částkou třicet pět tisíc korun.

SUZAN A DALŠÍ DĚTI se radovaly z vánočních DÁRKŮ

Tak jako každý rok i letos dostaly děti z programu Adopce na dálku* vánoční dárek. Tradičně vybíráme praktické dárky, které slouží dětem i celé rodině.

Suzan, prvkačka z Odborného učiliště v ugandském Malongwe, která se učí na kadeřnici, neskrývala nadšení: „Děkuji všem dárcům, díky nimž každý rok dostaneme krásný vánoční dárek. Loni to bylo povlečení a lavor a tento rok máme kvalitní hrnec, který budou sloužit mnoho let. Maminka bude šťastná, až ho uvidí. Děkuji, že nás máte rádi a podporujete naše vzdělání a zdravotní péči. Dáváte nám naději na lepší život!“

V Indii jsme dětem nadělili oblečení a nádobí, v Zambii zase nové povlečení nebo školní

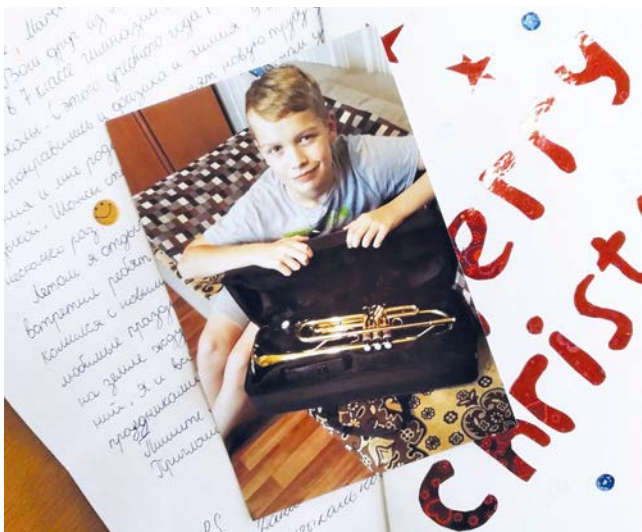
batohy. „Rád bych poděkoval všem dárcům, kteří podporují naše děti v Solwezi, Mpanshye a Mukonchi za praktické dárky, které jsme mohli díky jejich po-

moci dětem koupit. Přijměte od nás všech přání štěstí a radosti do roku 2020,“ zdraví ze Zambie koordinátor Francis Nkumbwa.

Hudebně nadaný Daniil dostal TRUMPETU

Daniil z Běloruska může díky programu Adopce na dálku* rozvíjet svůj hudební talent v umělecké škole, kde se učí hře na trumpetu. Od svého „adoptivního tatínka“ Josefa dostal krásný vánoční dárek – vlastní trumpetu. „Moje šance stát se dobrým hudebníkem se teď znásobily,“ píše chlapec ve vánočním dopise.

V Zambii jsme dali vzdělání ŠESTI STOVKÁM DOSPĚLÝCH

Pravidelné vzdělávací kurzy pro dospělé budou v Zambii pokračovat i v tomto roce. O učení je velký zájem.

Do kurzů se může přihlásit každý, kdo má zájem naučit se číst, psát a počítat. Mnozí neskončí jen u toho. Pětačtyřicetiletá paní Elizabeth chtěla dokončit celou základní školu. Učení ji baví. V dětství vychodila jen tři třídy základní školy a pak musela začít pracovat. Jak sama říká, život se jí s nabytím nových znalostí změnil. Jejím snem je získat certifikát a pak se přihlásit do nějakého učebního oboru, aby měla lepší práci a byla více soběstačná.

Vedoucí zambijské mise Aleš Vacek popisuje: „V Solwezi navštěvovalo naše kurzy minulý rok 55 dospělých, kteří docházeli do dvou základních škol. V Mukonchi se přímo ve farnosti scházelo o sobotách 18 dospělých studen-

tů. Ve středisku Mpanshya završilo studium osmé třídy sedm lidí, kterým se minulý rok podařilo úspěšně složit státní zkoušky v sedmé třídě základní školy.“

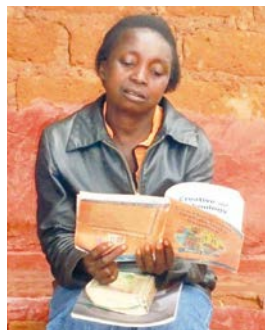
Alfabetizační kurzy pořádáme od roku 2010. Prošlo jimi už 587 dospělých. Nedávno jsme vzdělávání dospělých rozšířili i do Ugandy.

O vzdělání mají v Zambii zájem nejen děti, ale i dospělí.

JEDNOU ZE STUDENTEK JE PANÍ ELIZABETH:

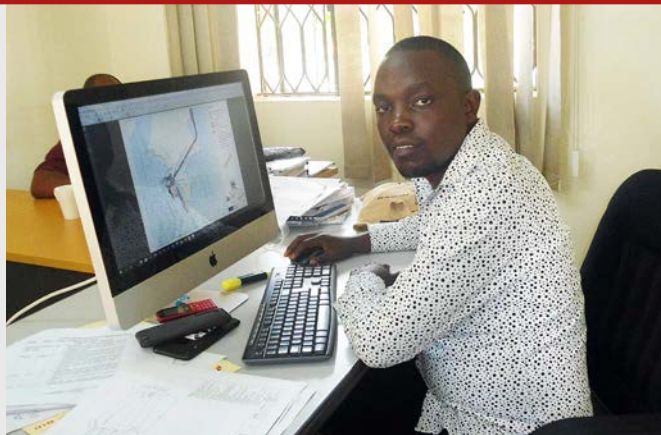
„Mí rodiče neměli peníze na to, abych se mohla vzdělávat. Dokončila jsem pouze třetí třídu a pak jsem začala pracovat. Prodávala jsem zeleninu na trhu a v šestnácti letech jsem se vdala. O kurzech jsem se dozvěděla od učitelky Nyambozhi, která u mě na tržišti nakupuje. Teď mám za sebou dva roky v její třídě a nelituji, že jsem se přihlásila. Naučila jsem se celkem dobře číst a psát

v angličtině, lépe se domluvíím se zákazníky, kteří mluví anglicky. Jsem schopna přečíst si textové zprávy, které jsou všechny v angličtině. Během dne, když pracuji, se snažím opakovat nová slovíčka. O kurzu mluvím s ostatními ženami na tržišti, které se ještě nezapojily. Mým snem je dodělat si jednu střední školu a nějaké odborné učiliště. Moc děkuji pražské Charitě, že tyto důležité kurzy pořádá!“

Pan Josef změnil Ibrahimovi z Ugandy život.

Podpořil jeho studia a inspiroval ho při volbě povolání

Stejně jako další úspěšní absolventi Adopce na dálku se i Ibrahim rozhodl podporovat potřebné děti, jako byl on sám, ve vzdělání.*

Ibrahim se narodil do chudé venkovské rodiny. Rodiče se živilo jako rolníci. Neměli dost peněz na to, aby zabezpečili početnou rodinu. Ibrahim a jeho sourozenci často chyběli ve škole, protože neměli zaplacené školné. Několikrát museli školu změnit kvůli dluhu na školném, který rodiče nedokázali splatit.

Přišly však ještě horší časy. Ibrahimův táta a krátce na to i maminka zemřeli. Děti se ujali příbuzní, ale nemohly zůstat všechny pohromadě. A tak ztratily lásku rodičů a blízkost jeden druhého i perspektivu lepší budoucnosti.

Ibrahim získal novou rodinu u své tety, která měla několik vlastních dětí. Chudou rodinu živilo jen to, co vypěstovali na malém políčku poblíž chatrče, kde žili. V novém bydlišti chlapec ani nenastoupil do školy. Pomáhal doma a na poli celý trimestr.

ŽIVOT SE ZAČAL OBACET K LEPŠÍMU

Jako zázrakem se do vesnice právě rozšiřoval program Adopce na dálku*. Ibrahim se mohl vrátit do školy! Do jeho života přišla jistota. Jistota, že může chodit do školy a že ho už nikdy učitel nepošle kvůli nezaplacenému školnému domů.

Ibrahim získal práci stavebního inženýra, o které se vesnickému klukovi z chudé rodiny mohlo jen zdát.

Ibrahim dokončil základní školu a pokračoval na střední. Učil se dobře. Výborné maturitní výsledky mu otevřely dveře do jedné z nejlepších ugandských univerzit. Získal inženýrský diplom a krátce nato práci ve stavební firmě.

Práce ho baví a s každým projektem získává nové zkušenosti a dovednosti. Má na starosti odvodňovací systémy při stavbě silnic a dálnic, vodovody a čistírny odpadních vod. Práce ho zavedla i do zahraničí, řešil projekty v Ghaně, Keni, Rwandě a brzy odcestuje do Egypta.

Ibrahim založil rodinu, má dvě děti. Koupil pozemek, kde plánuje postavit dům.

DÁRCE BYL MÝM VZOREM A INSPIRACÍ

Ibrahim vzpomíná: „Když jsem byl malý, rád jsem stavěl. Pamatuju, jak jsem postavil kurník a králíkárnou. Pak jsem získal přítele – pana Josefa z České republiky, který je stavebním inženýrem. Podporoval mě 13 let ve studiích. Byl mým vzorem a inspirací. Vybral si právě mě, jako by věděl, že jednou půjdu v jeho šlépějích. V dopisech mě povzbuzoval, abych na sobě tvrdě pracoval. Dodnes žasnou nad tím, jaká změna se v mém životě odehrála. Je až neskutečné, co jsem mohl díky podpoře pana Josefa dokázat. Děkuji vám! Chci nyní stejným způsobem pomáhat dětem mých příbuzných a později dalším sociálně znevýhodněným dětem!“

Adoptovaná Faith dnes podporuje PĚT DALŠÍCH DĚTÍ VE VZDĚLÁNÍ

Faith pracuje pro diecézi Lugazi, kde program Adopce na dálku podporuje tisíce dětí ve vzdělávání.*

Ugandské dívce Faith změnil program Adopce na dálku* život. Mohla vystudovat a díky tomu získat dobrou práci. Dnes má vlastní rodinu a pomoc, kterou dostala, předává dál.

Do programu Adopce na dálku* byla Faith vybrána na prvním stupni základní školy. Teh-

dy se její rodině nevedlo dobře. Žili velmi skromně. Faith (jméno v angličtině znamená víra, důvěra) nikdy nevěřila, že by mohla základní školu dostudovat nebo dokonce pokračovat ve studiích dál.

S podporou dárně Marie z Česka se to povedlo. Dívku podporovala devět let a ta mohla získat certifikát ze studia

administrativy. Dnes má dobrou práci, která ji baví, založila rodinu a spolu s příbuznými plánuje stavbu domečku.

VDĚČNÁ FAITH CHCE POMÁHAT DRUHÝM

Faith pracuje pro jednu z farních kancelářů v diecézi Lugazi. Jako vedoucí kanceláře má na starosti personalistiku, dokumentaci, koordinaci akcí a její práce tak ovlivňuje mnoho dalších lidí. Díky zaměstnání se Faith může postarat nejen o sebe a svou dceru, ale zároveň finančně podporovat ve studiích své dva sourozence a dvě sestřenice.

Faith s vděčností vzkazuje: „Jen díky lásce Boží, podpoře paní Marie a sociálních pracovníků z Charity můžu dnes žít šťastný život. Těším se na možnost vrátit dar, který jsem dostala. Chci pomáhat druhým ve formování jejich budoucnosti.“

Pomáhejte s námi. Podpořte lidi v nouzi

Pomoc, o které jste se dočetli v tomto Bulletinu, bylo možné uskutečnit díky dobrovolným příspěvkům dárců. Děkujeme! Pomáhejte s námi i nadále. Pokud vás zaujal některý z konkrétních projektů, uvádíme údaje pro zaslání daru:

Rozvojové projekty v zahraničí

Č. ú. 749011/0100

VS

Pomoc do Indie	20 100
Pomoc do Ugandy	20 200
Česká nemocnice v Ugandě	20 804
Pomoc do Běloruska	20 500
Pomoc do Zambie	20 800

Sociální služby u nás

Č. ú. 749011/5500

VS

Pomoc lidem bez domova	40
Sociální bydlení	32
Azylový dům sv. Gerarda	21
Poradna Magdala	45
Domov pro seniory kard. Berana	64

Arcidiecézní charita Praha
srdečně zve na

Společenský večer a ples Charity

pátek 7. února 2020
od 18 hodin

Hotel Belvedere
M. Horákové 19, Praha 7

**K poslechu a tanci
zahraje hudební skupina
PLUS.**

**Speciální host:
Dalibor Janda**

**Moderuje:
Vladimír Kořen**

Cena vstupenky: 250 Kč

Kontakt pro rezervaci:
ples@praha.charita.cz

Ples podpoří Českou nemocnici v Ugandě.

